

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6C/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419203650
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4419203650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Nových Zámkoch pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: Milan W., nar. X.X.XXXX, bytom A. N., G. W. 4, zastúpený Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: Bytová agentúra rezortu ministerstva obrany, Bratislava, Pri Šajbách 12, IČO: 34 000 666, o určení, že nájomný vzťah k bytu trvá, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.07.2019 domáhal určenia, že nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným k bytu č. 6, ktorý sa nachádza na 2. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX na ulici G. W. č. X v A. N. trvá. V žalobe žalobca uviedol, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom uzatvorená nájomná zmluva, na základe ktorej bol žalobcovi prenechaný do nájmu služobný byt č. X nachádzajúci sa na 2. poschodí v bytovom dome súp. č. XXXX na ulici G. W. č. X v A. N., pozostávajúci z X obytných miestností, kuchyne, kúpeľne, WC a ďalšieho príslušenstva s tým, že nájom bol dohodnutý na dobu neurčitú, pričom predmetný byt je vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe žalovaného a podľa § 1 ods. 3 písm. a) zák. č. 189/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov. Uvedený byt je zapísaný na LV č. XXXXX k.ú. A. N..

2. V žalobe žalobca uviedol, že listom zo dňa 11.08.2011 dal žalovaný žalobcovi výpoveď z nájmu predmetného bytu v zmysle § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka. List bol žalobcovi doručený dňa 17.08.2011, kedy mu začala plynúť trojmesačná výpovedná lehota s výzvou aby žalobca po uplynutí výpovednej lehoty vypratá a odovzdal byt. Žalobcovi podľa ust. § 5 ods. 2 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a bytovými náhradami mu v tomto prípade náleží bytová náhrada aj v prípade skončenia nájmu pre porušenie povinností spočívajúcich v neplatení nájomného, ktorú má zabezpečiť obec, pričom v tom čase spolu so žalobcom žili s ním v byte jeho manželka, jeho dve deti, z toho dcéra odkázaná na ich výživu nakoľko bola v tom čase študentkou na vysokej škole a svokra, ktorá bola rovnako odkázaná na ich starostlivosť. Žalobca poukázal na ust. § 712a ods. 3 Občianskeho zákonníka z ktorého vyplýva povinnosť zabezpečiť bytovú náhradu, keďže u žalobcu boli dané dôvody osobitého zreteľa spočívajúce v tom, že spolu s ním v byte žijú v byte osoby, ktoré sú odkázané na toto bývanie, pričom v tom čase manželka žalobcu prestala vykonávať živnosť pre svoj nepriaznivý zdravotný stav a starala sa popritom o svoju matku, kedy poberala iba dávku za opatrovanie svojej matky vzhľadom na skutočnosť, že o jej matku sa nemal kto iný v tom čase starať,

príčom však bytová náhrada žalobcovi nebola poskytnutá a preto aj naďalej zostal v uvedenom byte bývať aj spolu so svojou rodinou a tento stav pretrváva dodnes.

3. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný sa domáhal voči žalobcovi v konaní pred súdom vypratania predmetného bytu, pričom súd zaviazal žalobcu a všetky ostatné osoby byt vypratať a odovzdať až po zabezpečení náhradného bytu, pričom tento rozsudok odvolaním napadol žalobca a odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie pričom toto konanie prebieha doposiaľ. Uviedol, že žalovaný ako prenajímateľ je oprávnený domáhať sa vypratania avšak aplikácia zákonných ustanovení o vyprataní nemôže byť čisto formálna, bez poukazu na ústavné princípy a morálne záväzky, je potrebné vždy zväžiť, či vypratanie bytu v danom prípade nebude takým zásahom do práv na ochranu súkromného a rodinného života a obydlija, ktoré sa nezakladá na relatívnych dôvodoch v zmysle Ústavy Slovenskej republiky, aplikáciou ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno pritom zmierniť neprímeranú tvrdosť, ktorá by mohla vzniknúť z konania o vypratanie bytu. Za výnimočných okolností, môže byť povinnosť na vypratanie bytu viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady, resp. náhradného ubytovania, napriek tomu, že osobe, ktorá má byt vypratať takéto právo na bytovú náhradu nesvedčí, čo v danej veci ani nebolo potrebné, keďže žalobca mal nárok na bytovú náhradu. Je teda nepochybné, že vždy je potrebné zohľadniť a zhodnotiť najmä rodinné, majetkové, osobné a sociálne pomery v danom prípade, a preto je možné spravodlivo žiadať, aby sa ochrana vlastníckeho práva odložila, nakoľko by inak došlo k závažnému zásahu do životných pomerov na strane žalobcu a v tomto prípade by bolo spravodlivé požadovať aby žalovaný ponechal žalobcu aj s rodinou v byte naďalej bývať.

4. Žalobca ďalej uviedol, že predmetný byt užíva, pričom zo strany žalovaného sú mu pravidelne zasielané zálohové predpisy na výpočet úhrady za používanie bytu a nebytových priestorov, pričom všetky výdavky spojené s užívaním bytu žalobca aktuálne uhrádza riadne a včas. V žalobe žalobca uviedol, že žalovaný služobné byty, ktoré vlastní, vo väčšine prípadov prevádza na nájomcov. So sporným bytom, ktorý momentálne žalobca užíva, má žalovaný problém berúc do úvahy nedoplatky, ktoré žalobcovi vznikli z čoho žalovaný usúdil že prevod vlastníctva bytu nie je možný. Žalobca sa snažil túto situáciu riešiť a postupne si znižovať svoj dlh voči žalovanému, čo sa mu aj čiastočne podarilo. Voči žalobcovi boli vedené exekučné konania, ktoré sa týkali poplatkov z omeškania vo výške 2,5 %, pričom takýto denný poplatok z omeškania predstavoval 5,73 €, čo považoval žalobca za neprípustné, nakoľko výška tohto poplatku bola osemkrát vyššia ako výška istiny. Práve na základe týchto likvidačne vysokých súm sa žalobca dostal do situácie, kedy nebol schopný splácať svoje záväzky. Nedoplatky na nájomnom, ktoré mu v tom čase vznikli pritom predstavovali v porovnaní s výškou poplatkov z omeškania zanedbateľné sumy a nezaťaženosť neprímerane vysokých poplatkov z omeškania by reálne viedla k uspokojeniu žalovaného. V tom čase žalovaný podával návrhy na čiastočné zastavenie exekúcií, ktoré boli voči nemu vedené a to práve v častiach, ktoré sa týkali poplatkov z omeškania. Táto snaha sa žalobcovi podarila a takéto exekúcie, boli v častiach poplatkov z omeškania vyhlásené za neprípustné. Ďalšiu svoju nepriaznivú finančnú situáciu bol žalobca nútený riešiť návrhom na vyhlásenie konkurzu. Z uvedených dôvodov nie je teda spravodlivé požadovať od žalobcu aby sa spolu so svojou rodinou vysťahoval z bytu, v ktorom už býva dlhé roky, len z dôvodu, že neplatil svoje dlhy, nakoľko mu to v tom čase jeho životná a finančná situácia nedovoľovala, zaťažovali ho exekúcie, ktoré boli proti nemu vedené avšak neboli v súlade s dobrými mravmi. Žalobca sa snažil rôznymi spôsobmi dohodnúť sa so žalovaným, aby sa situácia ohľadom nájmu bytu, v ktorom žalobca žije už dlhý čas vyriešila a urovnala, tak aby to bolo aj v súlade so záujmami žalovaného. Žalovaný však so žiadosťou s alternatívou nesúhlasil a nebol ochotný vyriešiť vzniknutý spor ohľadom nájomného vzťahu so žalobcom, pričom sa domáhal len svojich práv a neprihliadal na ťažkú životnú situáciu žalobcu, berúc do úvahy aj ochranu súkromia a rodinného života, ktorou je súčasťou aj ochrana obydlija. Žalobca nemal v tom čase a ani v súčasnosti nemá inú možnosť, kam by sa so svojou rodinou mohol vysťahovať.

5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto sa žalobca podanou žalobou domáha toho aby súd určil, že nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá, pričom má za to že dostatočne odôvodnil naliehavý právny záujem, pričom vychádza z toho, že po skončení nájmu žalovaný so žalobcom naďalej jedná ako s nájomcom, keď mu pravidelne zasiela predpisy nájomného, výpisy z účtu nájomcu a zálohové predpisy, ktoré sú podpísané žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom a teda došlo, že došlo k obnoveniu nájomného vzťahu konkludentným spôsobom a že ku dňu podania tejto žaloby nájomný vzťah trvá. K žalobe žalobca pripojil zriaďovaciu listinu žalovaného, výpoveď z nájmu

bytu zo dňa 11.08.2011, nájomnú zmluvu uzavretú medzi stranami zo dňa 29.11.1991, zálohový predpis na výpočet úhrady za užívanie bytu.

6. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 22.08.2019, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu uplatnený žalobou v celom rozsahu neuznáva. Uviedol, že žalobca dal žalovanému listom zo dňa 11.8.2011 výpoveď z nájmu predmetného bytu podľa § 711 ods. 1 písmeno d) Občianskeho zákonníka, pričom táto výpoveď bola žalobcovi doručená 17.08.2011 a nájom bytu skončil uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty dňa 30.11.2011, pričom žalobca od 01.12.2011 predmetný byt ako aj všetky osoby, ktoré mali od neho odvodené právo bývania naďalej užíva bez právneho titulu. Žalovaný ďalej uviedol, že súčasťou výpovede nájmu z bytu bola aj výzva aby žalobca predmetný byt po uplynutí výpovednej doby bezodkladne vypratá a odovzdal žalovanému, čo sa však doposiaľ nestalo. Preto žalovaný podal v roku 2012 žalobu na Okresný súd Nové Zámky, ktorou sa domáhal vypratania predmetného bytu, pričom uvedená vec je vedená pod č. 10C/22/2012 a vec doposiaľ nie je právoplatne ukončená, pričom súd prvej inštancie ako i odvolací súd konštatovali platnosť výpovede nájmu z bytu a potvrdili právoplatnosť skončenia nájomného vzťahu k predmetnému bytu medzi žalovaným a žalobcom. Zároveň uviedol, že žalobca nevyužil možnosť obrany a nedomáhal sa určenia neplatnosti výpovede nájmu z bytu podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka v trojmesačnej prekluzívnej lehote avšak žalobca po 8 rokoch od doručenia výpovede sa domáha určenia, že nájomný vzťah trvá. Zároveň poukázal na ust. § 137 písmeno c) CSP, pričom mal za to, že na strane žalobcu nie je naliehavý právny záujem a mal za to, že v otázke existencie nájomného vzťahu, resp. platnosť, resp. neplatnosť výpovede a ďalšie užívanie bytu žalobcom sú riešené v uvedenom spore na Okresnom súde Nové Zámky pod č. 10C/22/2012. Z uvedeného dôvodu žalobu považuje za nadbytočnú a účelovú. Napokon uviedol, že v žiadnom prípade na základe skutočností, ktoré žalobca uviedol, nemožno vyvodzovať obnovenie nájomného vzťahu medzi stranami konkludentným spôsobom. Z uvedených dôvodov žiadal aby konajúci súd žalobu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

7. Na pojednávaní dňa 07.10.2019 zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu uviedla, že žalobca trvá na podanej žalobe, pričom mala za to, že nájomný vzťah medzi stranami naďalej trvá, na otázku súdu uviedla, že žalobca žalobu o neplatnosť výpovede z nájmu bytu podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka nepodala a uviedla, že má za to, že nájomný vzťah medzi stranami naďalej trvá keďže žalobca riadne platil úhrady spojené s užívaním bytu. Zároveň poukázala na to, že voči žalobcovi boli vedené exekučné konania, na základe ktorých bol nútený platiť zvýšené poplatky pričom až následne tieto exekučné konania boli zastavené čo sa týka úrokov, resp. poplatkov z omeškania. Zároveň uviedla, že žiada aby boli v rámci dokazovania do spisu pripojené spisy tunajšieho súdu č. 6Er/1197/2018 a 13Er/92/2010 a navrhla aby boli vypočítané žalobca a jeho manželka.

8. Na uvedenom pojednávaní poverený zástupca žalovaného uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 22.8.2019, zároveň uviedol, že v spore č. 10C/22/2012, ktorý je vedený medzi oboma stranami ohľadne vypratania predmetného bytu oba sudy t.j. prvostupňový a odvolací konštatovali, že ukončenie nájomného vzťahu k predmetnému bytu došlo výpoveďou zo strany žalovaného a že podľa § 711 ods. 1 písmeno d) Občianskeho zákonníka pričom zo strany žalobcu nebola podaná žaloba o neplatnosť výpovede z nájmu bytu a teda nájomný vzťah skončil výpoveďou uplynutím výpovednej doby dňa 30.11.2011. Zároveň uviedol, že na strane žalobcu nie je naliehavý právny záujem na určení že nájomný vzťah trvá vzhľadom na to, že na Okresnom súde Nové Zámky prebieha konanie o vypratanie bytu a o poskytnutie bytovej náhrady. Z uvedených dôvodov preto žiadal žalobu zamietnuť.

9. Podľa § 137 písmeno c) CSP, žalobou možno požadovať aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 685 odsek 1 Občianskeho zákonníka, nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania a to buď na dobu určitú alebo bez určenia doby užívania. Ak nedôjde k dohode, nájom možno vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

Podľa § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

Podľa § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka, prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako 3 mesiace.

Podľa § 711 ods. 2, ods. 5 a ods. 6 Občianskeho zákonníka, dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Ak nájomca, ktorý je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov pred uplynutím ochrannej lehoty / § 710 ods. 4 OZ/ zaplatí prenajímateľovi dlžné nájomné alebo sa písomne dohodne s prenajímateľom o spôsobe jeho úhrady, rozumie sa tým, že dôvod výpovede nájmu bytu zanikol. Neplatnosť výpovede môže nájomca uplatniť na súde do 3 mesiacov odo dňa doručenia výpovede.

Podľa § 710 odsek 1 a 3 Občianskeho zákonníka, nájom bytu zanikne písomnou dohodou medzi prenajímateľom a nájomcom alebo písomnou výpoveďou. Ak bola daná písomná výpoveď skončí sa nájom bytu uplynutím výpovednej lehoty; výpovedná lehota je tri mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola nájomcovi doručená výpoveď.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a s vyjadrením žalovaného, dokladov založených v spise a s obsahom spisu č. 10C/22/2019 zistil, že žaloba nie je dôvodná. Súd mal za preukázané, že z výpovede danej žalovaným žalobcovi zo dňa 11.8.2011 (čl. 10), ktorá bola doručená žalobcovi dňa 17.8.2011, že nájomný vzťah medzi stranami k uvedenému bytu skončil podľa § 710 ods. 3 druhá veta Občianskeho zákonníka dňom 30.11.2011. Zo spisu tunajšieho súdu č. 10C/22/2012 mal súd za preukázané, že v uvedenej veci prebieha konanie o žalobe žalovaného proti žalobcovi o vypratanie predmetného bytu a s tým súvisiace poskytnutie bytovej náhrady. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca užíva predmetný byt od 01.12.2011 až doposiaľ bez právneho dôvodu. Žalobca nepreukázal žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mal súd rozhodnúť o tom, že nájomný vzťah medzi stranami k predmetnému bytu naďalej trvá keďže v priebehu celého konania nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by zo strany žalobcu bol učinенý taký prejav vôle, ktorý by smeroval k obnoveniu resp. k pokračovaniu nájomného vzťahu medzi stranami k predmetnému bytu. Skutočnosť, že žalobca predmetný byt užíva naďalej so svojou rodinou neznamena, že by sa nájomný vzťah medzi stranami obnovil s prihliadnutím na skutočnosť, že medzi stranami prebieha spor o vypratanie predmetného bytu jednoznačne preukazuje to, že žalobca užíva predmetný byt len z toho dôvodu, že mu doposiaľ nebola pridelená bytová náhrada podľa ust. § 712 a § 712a Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je teda zrejmé, že k obnoveniu nájomného vzťahu ani k dohode medzi stranami o tom, že nájom naďalej trvá nedošlo, súd mal z výpovedí zástupcov strán za preukázané, že žalobca žalobu o neplatnosť výpovede podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka nepodal. Z uvedených dôvodov preto konajúci súd žalobu zamietol.

11. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby je skutočnosť, že žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na podanej žalobe podľa § 137 písmeno c) Občianskeho zákonníka, keďže z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky č. 10C/22/2012 ako i zo žaloby samej ako i vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že nájomný vzťah medzi stranami k predmetnému bytu skončil dňa 30.11.2011, pričom v uvedenom konaní č. 10C/22/2012 sa žalovaný domáha vypratania predmetného bytu žalobcom, pričom v uvedenom konaní súd prvého stupňa ako i odvolací súd v uvedenej veci žiadnym spôsobom nespochybnili skutočnosť, že žalobca predmetný byt užíva bez právneho dôvodu, nakoľko nájom k predmetnému bytu zanikol dňom 30.11.2011.

12. Súd nepripustil ďalšie dokazovanie navrhované žalobcom a to výsluch žalobcu ako i jeho manželky, keďže právny zástupca žalobcu neuviedol dôvod, pre ktorý by mal byť vypočutý v konaní pričom však žalobca sa mohol vo veci vyjadriť na pojednávaní, ktorého sa však nezúčastnil. Výpoveď žalobcu a jeho manželky vzhľadom na doteraz vykonané dokazovanie žiadnym spôsobom neovplyvnilo konštatovanie, že nájom k predmetnému bytu zanikol výpoveďou žalovaného danou žalobcovi a že žalobca predmetný byt užíva bez právneho dôvodu. Súd taktiež nepripustil dokazovanie oboznámením spisov 6Er/1197/2018 a 13Er/92/2010, keďže obsah týchto spisov žiadnym spôsobom by neovplyvnil vyššie uvedený záver, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní, že nájom predmetného bytu skončil výpoveďou žalobcu, tak ako je to uvedené vyššie a žalobca predmetný byt užíva bez právneho dôvodu. Z uvedených dôvodov súd uvedené dokazovanie považoval za neúčelné.

13. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, nakoľko súd žalobu zamietol, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a)neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.